

متن پرسش

سلام علیکم: حضرتعالی بصورت ویژه تاکید بر این داشته اید که ابزارها و تکنیک ها حامل فرهنگ و تمدن هستند و تکنولوژی مدرن بصورت ویژه برخاسته از فرهنگ مدرنیته و مبنای انسان ابزار ساز و تصرف در طبیعت به قصد تمتع بیشتر است و از شاخه های فرهنگ و تمدن مدرنیته بشمار می رود. بعضی به این مسئله منتقدند و می گویند انسان، ابزار ساز است و نه ابزار، انسان ساز. پس اگر بپذیریم که ابزارها آن قدر قدرت دارند که می توانند جبراً ما را به هر سمت و سویی بکشانند، آن وقت این ذیل منطق مارکسیستی معنا می شود. تکنولوژی و ابزارها صرفاً مرهون تلاشها و رهاورد تمدنی مدرنیته نیست بلکه محصول زحمات کل بشریت است گرچه در رنسانس بصورت ویژه ای بر روی آن تمرکز شد و بحث تصرف در طبیعت به قصد تمتع بیشتر در آن موثر بود ولی نمی توان گفت ابزاری که در غرب ساخته می شود حامل و تحمیل گر فرهنگ غرب است. لذا فرهنگ برتر که فرهنگ اسلامی باشد می تواند آن ابزار و تکنیک را به خدمت بگیرد و به تعبیری آن را از جنبه ایدئولوژیک به جنبه ابزاری و روشی بدل کند. لطفاً در این مورد توضیحات و نکاتی بفرمایید و اینکه این مطلب واقعا دقیق است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می کنم یکی از بهترین مطالبی که اندیشمندان دینی در نسبت با ماهیت تکنولوژی باید دنبال کنند، نکاتی است که جناب آقای مارتین هایدگر در مقاله‌ی عالمانه‌ی «پرسش از تکنولوژی» به میان آورده است. از آن جهت که روشن می کند مسیر تکنولوژی که مسیر انکشاف و التیا بود به گشتل و به محاسبه پذیر بودن طبیعت تبدیل شد و معتقد است عبور از این معضل باید نظر به منجی داشت، البته به همان معنایی که خود هایدگر می گوید. موفق باشید